

OBRZEZYWAĆ (1) *vb impf*

obrzezywać, [obrzazywać].

o, e oraz końcowe a jasne; w obrzazywać pierwsze a jasne.

inf obrzezywać. ◊ [*praes 2 pl* obrzezywacie. ◊ *fut 3 pl m pers* będą obrzezywać.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.: obrzazywać.

1. [Tnąc oddzielać część od całości (o zabiegach pielęgnacyjnych przy roślinach): czynią ją [winnicę] też pułtą/ nie będą iey obrzazywać ani kopać [*Et panam eam in desolationem. non putabitur et non fodietur*]/ y zaroście tarnem y cierzniem *BudBib 1s 5/6 (Linde).*]

2. Dokonywać obowiązującego w religii żydowskiej i mahometańskiej rytualnego zabiegu obcięcia napletka; *circumcidere Vulg, Cn [kogo]:* wczysz [o św. Pawle] odłtania do Moyzełzá/ tych Żydów którzy ją między Pogány: powiedaiąc że nie máią obrzezywać łynow łwoich [*non debere eos circumcidere filios suos*] *WujNT Act 21/21; [Przyfzli obrzezywać dźięćię [venemut circumcidere puerum] MurzNT Luc 1/59, Ioann 7/22 (Linde)].*

Formacje współrdzenne cf RZEZAĆ.

Cf **OBRZYZOWAĆ, OBRZEZYWANIE, [OBRZEZYWANY]**

MN